

Životopis

Marie Hlavsová se narodila 1. prosince 1942 ve Vlašimi během druhé světové války. Její rodiče zažili už v době Heydrichiády dramatické chvíle, když byli po svatbě málem zatčeni kvůli zákazu vycházení. Otec pracoval v muniční továrně Sellier & Bellot. Rodina byla silně poznamenána válkou i poválečnými událostmi. Strýc, který byl nasazen na nucené práce v Ústí nad Labem, byl po válce postřelen při odzbrojování německých vojáků a následně zemřel.

V létě roku 1945 se rodina přestěhovala do Ústí nad Labem. Přestože byla ještě malá, dobře si pamatuje na hrůzy spojené s odsunem německých obyvatel. Vyrůstala v těžkých podmínkách poválečného města, ale vzpomíná také na bezpečné dětství, hry venku, výlety a zimní sporty. Rodina byla věřící, což ovlivnilo její život – kvůli víře nebyla přijata na gymnázium ani do Pionýra.

Nakonec nastoupila na zdravotnickou školu, kde vystudovala obor porodní asistentky. Přestože měla potíže s jazyky kvůli dyslexii, školu dokončila s výborným prospěchem. Celý profesní život pracovala ve zdravotnictví a pomáhala při příchodu mnoha dětí na svět. Na svou práci i kolektiv spolužaček vzpomíná s hrdostí.

Marie Hlavsová vychovala tři děti a později se věnovala i vnoučatům. Ve svém vyprávění často zdůrazňuje význam rodiny, vzdělání a lidské solidarity. Zároveň popisuje proměny Ústí nad Labem, život za komunismu, poválečné soužití Čechů, Němců a Poláků i každodenní život bez moderních technologií.